

[Rs. Nielsen.]

ydes til det kriseramte Landbrug. Det viste sig imidlertid, at de Beregninger, som man byggede Loven paa, ikke holdt Stik, idet de bevilgede Beløb paa langt nær kom til at svare til de Krav, som maatte stilles ude i Landet. Man krævede Andel i disse Millioner, saaledes at der kom til at mangle et meget væsentligt Beløb. Det foreliggende Lovforslag gaar da ud paa en Fortsættelse af Lovgivningen paa dette Omraade, og det gaar i Virkeligheden kun ud paa at imødekomme de Forventninger, som ved Kriselovene af Oktober 1931 blev skabt hos Udøverne af dansk Landbrug.

Endelig er der i det Lovforslag, vi her behandler, sket visse mindre væsentlige Ændringer, som gør det, om man vil, mere tiltalende. Jeg vil gerne have Lov til at understrege, at naar § 2 har faaet den Form, som Tilfældet er, er det ikke, antager jeg, for at lave en særlig Politik for den ene Del af det danske Landbrug imod den anden Del, men det er, fordi man fra alle Sider erkender, at de økonomiske Vilkaar, som ikke mindst det mindre Landbrug har arbejdet under i de sidste Maaned, i høj Grad berettiger til at yde en forlods Hjælp til dette mindre Landbrug. Og den Form, man har givet Lovforslagets § 2, forekommer mig ikke alene tiltalende, men ogsaa rimelig, idet man derved fratager de Ejendomme, som har over 9 000 Kr.s Jordværdi, de 50 pCt. af den Krisehjælp, de ellers skulde modtage. Om denne Grænse, 9 000 Kr.s Jordværdi, er det rette Sted at standse, skal jeg lade være usagt, men jeg formoder, det er dette, man er blevet enig om indenfor Udvalget, og som har kunnet samle alle de forskellige Interesser i denne Sag. For de Ejendomme, som har en Jordværdi over 8 000 Kr., men under 9 000 Kr., bliver der en Nedgang paa 40 pCt. af den Krisehjælp, de skulde modtage i Henhold til Loven, og for Ejendommene med en Jordværdi fra 7 000 til 8 000 Kr. bliver der en Nedgang paa 25 pCt.

Et af de Spørgsmaal, der har været meget stærkt fremme i de politiske Forhandlinger i de sidste Maaned, har jo været de mange kommunale Skatter, og det har ogsaa her voldt store Vanskeligheder at naa til en Ordning, som kunde samle alle Parter. Jeg maa for mit Partis Vedkommende beklage, at det ikke har været muligt at gennemføre det Forslag, som vi arbejdede med her i Landstinget i Vinter; men det har altsaa ikke været muligt. I Stedet for gennemføres der en Lettelse af de amtskommunale Skatter, som jeg

ogsaa mener ikke alene er tiltalende, men som i nogen Maade imødekommer de stærke Krav, der lyder om en Ændring i den Særbeskatning, som rammer Landbrugets Udøvere.

Endelig gør der sig ganske særlige Forhold gældende i Sønderjylland. Er Krisen haard og voldsom i det øvrige Land, saa er der ikke Tvivl om, at den er endnu haardere og dybere virkende i Sønderjylland, og derfor vil den ekstraordinære Hjælp, der stilles til Raadighed i Henhold til § 4, Stk. 2, de 400 000 Kr., sikkert blive modtaget med Velvillie i Sønderjylland og med Tak, fordi Rigsdagen imødekommer et Krav om at række Sønderjyderne en Haand udover det almindelige, netop fordi Forholdene er saa overordentlig svære og vanskelige dernede. Naar det ikke har været muligt at bringe dem Hjælp direkte paa samme Maade som i det øvrige Land ved Nedsættelse af Amtsskatterne, ligger det i, at Ligningen i Sønderjylland for Amtsskatternes Vedkommende er anderledes end i det øvrige Land, men jeg vil mene, at den Lettelse, der kan komme ved de 400 000 Kr.s Tilskud, vil være en kærkommen Hjælp for det sønderjyske Landbrug.

I § 5 er der givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at raade over et Beløb af 2 Mill. Kr. til særlig haardt ramte Kommuner. Der er ikke Tvivl om, at ud over Landet er der mange Kommuner, som spejder efter, om den Kriseordning, der nu er paa Trapperne, vil blive gennemført, saa at det bliver muligt at faa de Skatter ind, som man paa Forhaand ved det ikke vil være muligt at faa ind, hvis der ikke kommer Hjælp, saaledes som Kriseloven af Oktober 1931 og nu det nye Kriseforlig af Juni 1932 giver Udtryk for det. Man spejder efter det i Kommunerne, fordi Bunden er naaet mange Steder, og derfor er det sikkert en overordentlig kærkommen Hjælp, der stilles i Udsigt her: at der kan fordeles 2 Mill. Kr. til dem, der trænger haardest.

Fremdeles er der stillet et Beløb af 7 Mill. Kr. til Indenrigsministerens Raadighed til Fordeling mellem Sognekommunerne. Disse 7 Mill. Kr. vil jeg formode i høj Grad vil komme de Kommuner til gode, som har haft store sociale Udgifter, og som paa anden Maade, ved store Vejudgifter og lignende, er spændt haardt for.

I det hele forekommer det mig, at de Ændringer, som er indført i Forslaget vedrørende Landbrugskrisen, siden vi saa det i Vinter, betyder store Fremskridt, og jeg skal med disse Bemærkninger paa mit